

Streszczenie. Katecheza XI. Ks. Przemysław Sawa. Rola Eucharystii w życiu ludzi chorych i eucharystyczne błogosławieństwa chorych.

Eucharystia to centrum życia i duchowości Kościoła. Kościół wierzy w ożywiającą obecność Chrystusa, lekarza dusz i ciał. Obecność ta działa szczególnie przez sakramenty, a w sposób zupełnie specjalny przez Eucharystię – Chleb, który daje życie wieczne. Św. Paweł dostrzega jego związek ze zdrowiem ciała. Wobec tego sprawowanie Eucharystii i udział w komunii świętej wpisuje się w służbę Kościoła w stosunku do chorych i cierpiących. Święty Augustyn zwrócił uwagę, że “Bóg leczy wszystkie twoje bóle. Zostaną uleczone wszelkie twoje słabości, nie lękaj się. Przez Eucharystię oraz sakramenty uzdrowienia (pokuty i pojednania oraz namaszczenie chorych) Kościół służy wiernym w każdym wymiarze ich życia. Trzeba widzieć człowieka jako jedność duszy i ciała, cielesność i duchowość, emocjonalność i uczuciowość, wymiar wolitywny, intelektualny, relacyjny. Łaska Boża dotyka każdego aspektu, a oczekiwanie i przyjmowanie zbawienia obejmuje całość ludzkiej egzystencji. Z innej strony, nie można koncentrować się na samym uzdrowieniu fizycznym, co nie byłoby zgodne z przesłaniem Ewangelii. Najważniejsze jest to, aby chory został złączony z ofiarą Chrystusa, podźwignięty przez Niego i ostatecznie zbawiony. Jednocześnie przez jedność z Panem oraz ofiarowanie swojego cierpienia chorzy przysparzają dobra całemu Kościołowi. Dla chorego komunie eucharystyczna jest źródłem jego przemiany i umocnienia więzi z Chrystusem, co jest szczególnie ważne podczas doświadczenia cierpienia. Cała wspólnota Kościoła powinna dbać o odpowiedni dostęp chorych do Najświętszego Sakramentu także w ich domach, kiedy niemożliwe jest uczestniczenie w liturgii w kościołach.

Troska o rzeczywisty udział chorych i osób z niepełnosprawnościami nie obejmuje tylko sposobu celebracji i odpowiedzi na potrzeby uczestników. Pierwszym działaniem jest pomoc w umożliwieniu bycia w kościele, czy kaplicy. Drugim wyrazem troski jest przygotowanie odpowiednich spotkań modlitewnych i mszy świętych, uwzględniających szeroko rozumiane potrzeby cierpiących.

Jednym z owoców komunii eucharystycznej jest wzrost w wierze, nadziei i miłości oraz pozostałych cnotach chrześcijańskich. W sposób szczególny jest to potrzebne osobom chorym, które potrzebują siły płynącej z tego zjednoczenia do przeżywania czasu cierpienia czy umierania. Przez Eucharystię następuje pomnożenie łaski Bożej, która przemienia chorego oraz zaistnienie trwałej pomocy Ducha Świętego, by życie także w czasie choroby, było coraz bardziej przemieniane według wzoru Chrystusa.

Eucharystia może prowadzić człowieka także do uzdrowienia. Warto głosić słusność oczekiwania uzdrowienia przez dar komunii świętej, choć oczywiście niewłaściwe byłoby twierdzenie, że każdy chory zostanie uwolniony od swojej dolegliwości.

Kongregacja Nauki Wiary zachęcała, aby pomagać wiernym w głębszym zrozumieniu wartości udziału w eucharystycznej ofierze Chrystusa, komunii duchowej. Przypominanie chorym tego nauczania a przede wszystkim uczenie ich osobistego wewnętrznego złączenia się z Bogiem jest istotne dla pogłębienia ich życia duchowego, zwłaszcza w sytuacji utrudnionego lub niemożliwego uczestnictwa w liturgii i przyjmowania komunii świętej. Oczekiwany owocami udziału w Eucharystii są również: prośba o odejście ze świata bez grzechu, posłuszeństwo woli Bożej do śmierci, odejście ze świata w pokoju i ufności, udział w zmartwychwstaniu Jezusa, przyjęcie zadatku nieśmiertelności, pomoc w godzinie śmierci, pokonanie pokus i osiągnięcie wiecznej chwały. Dlatego przy “przejściu z tego życia do wieczności człowiek wierzący zostaje umocniony Wiatykiem Ciała i Krwi Chrystusa i otrzymuje zadatek zmartwychwstania.

Kult Eucharystii obejmuje także nabożeństwa z wystawieniem Najświętszego Sakramentu, chwile adoracji oraz błogosławieństwa eucharystyczne. Cicha modlitwa w kościele może być ważnym momentem duchowego zjednoczenia z Jezusem. Adoracja Najświętszego Sakramentu w monstrancji stanowi przygotowanie do udziału w komunii sakramentalnej, zgodnie ze słowami św. Augustyna: “ Niech nikt nie spożywa tego Ciała, jeśli Go najpierw nie adorował; grzeszylibyśmy gdybyśmy Go nie adorowali”.